

[Formanden]

dig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 21. februar atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Per W. Johanssons*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Indfødsretsudvalget (17/2 83):

Udtræder: Knud Lind (FP)

Nyt medl.: Tove Niemann (FP)

Det energipolitiske udv. (18/2 83):

Udtræder: Per W. Johansson (CD)

Ny stedf.: Hahn (CD)

Erhvervsudvalget (18/2 83):

Udtræder: Marianne Bentsen-Pedersen (SF)

Ny stedf.: Lilli Gyldenkilde (SF)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om den skattemæssige behandling af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager.

(Lovforslag nr. L 157).

Med dette lovforslag tilsigtes det at gennemføre en selvstændig, lovhjemlet, generel fradragsret for udgifter til advokat- og revisorbistand i skattesager.

I de sidste 15 år har skattemyndighederne ikke anerkendt fradragsret for disse udgifter. Baggrunden for denne praksis skal søges i, at fradragsretten for udgifter til advokat- og revisorbistand i skattesager efter skattemyndighedernes opfattelse hang nøje sammen med fradragsretten for personlige skatter. Da skattefradragsretten faldt bort med virkning for skatteåret 1968-69, faldt således også fradragsretten for udgifter til advokat- og revisorbistand bort efter skattemyndighedernes opfattelse.

Denne antagelse er gennem en årrække blevet udsat for kritik, bl.a. af ombudsmanden, der har fundet, at en manglende generel adgang til at få fradrag for udgifter til advokat- og revisorbistand i skattesager indebærer

visse klare betænkeligheder ud fra retssikkerhedshensyn, idet den manglende fradragsret kan motivere en tilbageholdenhed med at rejse begrundede sager og kan medføre reelt tab ved at føre en skattesag, selv om den vinder.

Ved østre landsrets dom af 18. juni 1982 er der givet en skatteyder medhold i, at dennes udgifter til advokat- og revisorbistand i en skattesag er fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Landsretten fandt det bl.a. betænkeligt at anse fradragsretten for advokat- og revisoromkostninger m.v., som knytter sig til fradragsberettigede driftsomkostninger, for bortfaldet. Denne dom blev umiddelbart efter afsigelsen anket til højesteret af ministeriet for skatter og afgifter under hensyn til, at dommen afgørende brød med en langvarig administrativ praksis.

Regeringen finder det imidlertid af afgørende betydning for retssikkerheden, at der er generel fradragsret for udgifter til sagkyndig bistand i skattesager. Det er besluttet at hæve anken af østre landsrets dom, da dommens konkrete resultat kan tiltrædes.

For at undgå fortolkningstvivl om dommens rækkevidde og for at skabe retslighed for samtlige skatteydere har regeringen fundet det rigtigst, at der skabes et selvstændigt lovgrundlag for fradragsretten.

Om den nærmere udformning af lovforslaget kan jeg nævne, at fradraget for de afholdte udgifter sker i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst i lighed med den nu gældende retstilstand.

Bistanden skal være ydet af en advokat, statsautoriseret eller registreret revisor eller af en konsulent i driftsøkonomi eller af personer, som kan sidestilles hermed.

For at opnå fradragsret skal skattesagen vedrøre et spørgsmål, der efter sin art kan indbringes for landsskatteretten, bortset fra sager om vurdering af fast ejendom.

Foruden fradragsret for udgifter til bistand i egentlige klagesager og retssager er der fradragsret for udgifter, som skatteyderen har afholdt i tilfælde, hvor ligningsmyndighederne har anmodet om dokumentation og supplerende oplysninger til de oplysninger, som skatteyderen har selvangivet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale lov-